

Микола ПОПОВИЧ,
доктор філософських наук, професор, професор кафедри
права, професійної та соціально-гуманітарної освіти
Закладу Вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський

Корнелій-Дмитро ПОПОВИЧ
здобувач освітньо-наукового ступеня доктора філософії
спеціальності 051 «Економіка»
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський

ГАРОФІНА-СОФІЯ ДМИТРІВНА ПОПОВИЧ – ПЕДАГОГ ВИЩОЇ ШКОЛИ, ВИКЛАДАЧ ІНОЗЕМНИХ МОВ, ПОЛІГЛОТ І МУЗИКАНТ

Попович Гарофіна-Софія Дмитрівна народилась 4 квітня 1956 року в селі Волока Глибоцького району Чернівецької області в селянській родині. Її батько - Дмитро Онофрейчук, працював у місцевому колгоспі бригадиром, мама – Євгенія була домогосподаркою. В рідному селі Попович Г.-С.Д. звали Гарофіною. В університеті й на роботі, її знали по імені Софія.

Середню школу Гарофіна-Софія закінчила із золотою медаллю. Факультет романно-германської філології Чернівецького університету – з червоним дипломом. В середній школі вона була переможницею чисельних районних предметних олімпіад та спортивних змагань. Професійно грала в настільний теніс. Володіла мелодійним та чарівним музичним голосом. Була лауреатом багатьох пісенних конкурсів. Неодноразово брала участь в музичних програмах

Чернівецького телебачення. Змогла би зробити блискучу співочу кар'єру. Але, її батько, категорично заборонив пов'язувати свою долю з професійною музикою.

З 1973 року по 1978 рік Попович Гарофіна-Софія Дмитрівна була студенткою французького відділення факультету романно-германської філології Чернівецького університету. В університеті, як і в школі, була також активісткою. Співала на урочистих концертах, виступала на підприємствах, їздила у складі студентського будівельного загону на роботу до Криму. Ще, будучи студенткою, Софія Дмитрівна прекрасно володіла французькою

мовою. У неї було інтуїтивне відчуття цієї мови. На заняттях не змогла утримуватись, щоб не виправляти «прононс» деяких молодих викладачів. Але робила вона це так делікатно й тактовно, що викладачі не ображались.

З 1982 року по 1986 рік Софія Дмитрівна навчалась в заочній аспірантурі відділу романської філології Інституту мовознавства імені Олександра Потебні Академії наук України. Написала дисертацію на тему «Порівняльний аналіз категорії роду іменників у французькій та румунській мовах».

З 1978 року по 1989 рік Софія Дмитрівна Попович працювала викладачем кафедри іноземних мов Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту. Викладала французьку, латинську та німецьку мови. Була справжнім поліглотом, так як окрім мов, що викладала, володіла українською, румунською та російською. Студенти її любили та обожнювали. Під час кураторських виховних годин вона не проводила політінформації, а вчила студентів норм

етикету та правил гарного поведження. На заняттях французької мови Софія Дмитрівна навчала їх співати французькі пісні. Співали шлягери з репертуарів Едіти Піаф, Джо Дассена, Шарля Азнавура, Мірей Матьє. Особливо любили студенти співати *Tombe la neige* (Падає сніг), *Et si tu n'existais pas* (Якщо б не було тебе), *Padam, padam* (Падам, падам), *Non, je ne regrette rien* (Ні, я ні про що не жалию). Софія Дмитрівна брала активну участь у художній самодіяльності інституту. Особливо запам'яталось тим, хто знав Софію Дмитрівну, її виконання пісні французьких революціонерів *Marseillaise* (Марсельєзи), яка стала гімном Французької Республіки.

У 1989 році Софія Дмитрівна залишила викладацьку роботу в Кам'янець-Подільському сільськогосподарському інституті й розпочала свою трудову

діяльність у приватному секторі економіки. Працювала менеджером і фінансовим директором фірм «Інтер-Трейд», ПВКП «Інтер», «Інтер-Форест», власником яких був її брат Василь Дмитрович Онофрейчук. Понад десять років обіймала посаду комерційного директора Новоселицької меблевої фабрики. Була також акціонером цієї фабрики. Роботу на меблевій фабриці поєднувала ще з одним видом діяльності – виготовленням весільних та вечірніх суконь. Своєю напруженою й чесною працею

Софія Дмитрівна створила для сім'ї потужну фінансово-матеріальну базу. Сину Корнелію привила любов до навчання і праці. Вже на четвертому курсі

університету залучила його до роботи у сімейному бізнесі. Спочатку на посаді юрисконсульта, а згодом – виконавчого директора однієї з фірм. Для невістки

Оксани була справжньою мамою. Батьки Оксани вже 20 років як мешкають в Іспанії. Дуже любила своїх онуків – Павла та Іллю. По традиції онуки кожної суботи приходили до бабусі у гості та проводили час разом.

Гарофіна-Софія Дмитрівна Попович була доброю, трудолюбивою, щирою, освіченою, висококультурною та інтелігентною людиною. Зібрала велику бібліотеку, прочитала всю зарубіжну художню

літературу. З кожної прочитаної книги виписувала на спеціальних картках крилаті вирази, мудрі думки, вишукані літературні фрази. Таких карток у неї було кілька тисяч. У Софії Дмитрівни був бездоганний естетичний смак і почуття стилю. Вдома у неї була бездоганна чистота та порядок. Вона вміла планувати режим дня так, щоб залишався час для відпочинку та особистого розвитку. Все життя вона прокидалась о п'ятій годині ранку, але о шістнадцятій годині завершувала усі робочі справи. Дуже любила квіти. Від весни до осені

балкони її великої квартири у старовинному будинку в центрі Чернівців були прикрашені яскравими живими квітами.

Софія Дмитрівна захоплювалась класичною естрадою та етнічною музикою, класичною художньою літературою. Любила подорожувати. Свої подорожі називала пізнавальним туризмом. Перед поїздкою в ту чи іншу країну вивчала її історію, культуру і традиції. Побачила майже увесь світ. Побувала у всіх країнах Європи, у багатьох країнах Азії та Північної Африки.

Найбільшою пригодою та справжньою авантюрою була її подорож до Індії. Сама-самісінька, в індивідуальний тур, відправилась по містам Індії.

За своє нетривале життя Софія Дмитрівна сама зробила стільки справ, як декілька підприємливих та працелюбних людей, разом узятих. Робила значні благодійні вчинки. Багато допомогла своїм родичам, друзям, університетським однокурсникам, нужденним людям. Гарофіна-Софія могла надати людям також мудрі поради, котрі вартували більше ніж проста фінансово-матеріальна допомога. Була прекрасним психологом. Читала психологічну літературу, неодноразово їздила до Києва, Львова та інших міст на різноманітні психологічні тренінги. До неї звертались за психологічною допомогою та порадами солідні й знатні люди.

Виснажене інтенсивним життям серце Гарофіни-Софії Дмитрівни Попович перестало битися 7 листопада 2022 року.

Її життя може слугувати прикладом для молодих людей, котрі починають реалізувати власний проект життя.